

[Robert Pedersen.]

det forudsætte en kapital i en størrelsesorden af 75.000 kr., så det er her forståeligt, at der ikke er tale om helt små indtægter.

Forslagets punkt 4 om, at det skattemæssige overskud ved bolig i eget hus skal anses for renteindtægt og hermed altså blive fradragsberettiget efter forslaget, tager vel nærmest sigte på folk, der sidder i gamle huse, og denne gruppe har i øvrigt en stor fordel, alene af den grund at stigningen i byggepriserne har været uforholdsmæssigt stor i den sidste snes år. Det vil sige for deres vedkommende, at der til billig husleje føjes, at de fik en skattefordel.

Socialdemokratiet vil gerne foreslå, at man lader de 5 punkter behandle i folketingets skatteudvalg, hvor man i øvrigt kan kulegrave hele problematikken omkring den for lille opsparing, som vi har i den velstandsøkonomi, vi lever i.

Hvis det er den for lille opsparing som sådan og de uheldige konsekvenser, det har for vort samfund, der er det væsentlige for forslagsstillerne, så ligger der jo en hel række andre muligheder for at fremme den private opsparing. Jeg skal bare nævne det af finansministeren udarbejdede forslag til økonomisk demokrati, hvor man stimulerer arbejderne til at lade penge blive i bedrifterne. Jeg forstår, at det er ikke noget, der kan diskuteres i skatteudvalget.

Man kunne endvidere drøfte det spørgsmål, om ikke den væsentligste forudsætning for at fremme den private opsparing — og her deler forslagsstillerne mit synspunkt, det står i deres bemærkninger — er, at vi kan komme inflationen til livs, at vi kan sikre en rolig prisudvikling.

Der er som sagt fra socialdemokratiets side en meget stærk vilje til en generel drøftelse af hele problematikken omkring den for ringe private opsparing, men de 5 stillede forslag indbyder ikke umiddelbart til at tro, at man kan komme særlig langt ad den vej.

Hans Kjær: Jeg skal straks slå fast, at ethvert forslag, der har det formål at fremme den private opsparing, vil møde positiv interesse fra det konservative folkeparti.

Jeg deler ganske den opfattelse, som forslagsstillerne har motiveret deres forslag

med, at udviklingen i den private opsparing giver anledning til bekymring, og jeg er enig i det mål at fremme opsparingen mest muligt. Det er med ganske tilsvarende begrundelse, mit parti for nogle uger siden fremsatte det forslag til lov om opsparing i investeringskonti også for lønmodtagere, som finansministeren omtalte før. Vil man den nødvendige opsparing, så må man også være med på at skabe de incitamenter, der skal til for at støtte spareviljen.

Medens vort forslag bygger på skatteudsættelse for selve den præsterede opsparing inden for de opstillede betingelser, bygger hovedelementet i dette forslag på en skattelettelse for renten af det opsparede. Finansministeren gav udtryk for, at der var den lighed imellem det forslag, venstre nu fremsætter, og det, som mit parti fremsatte, at andre skal betale for skattebesparelsen. Jeg erindrers stadig væk om, at jeg ikke kan se den lighed, fordi vores forslag byggede på en skatteudsættelse, hvor pengene primært kommer til beskattning senere, hvis de ikke finder anvendelse til investeringer, der giver ret til afskrivninger.

Jeg skal da gerne tilføje, at jeg er ikke i tvivl om, at der også ved den tanke, som ligger i venstres forslag, skabes en begrundelse for en opsparing; det mener jeg er rigtigt. Men der er jo også gået overvejelser i mit parti forud for fremsættelsen af det forslag, vi fremsatte, og derudfra må jeg også erkende, at jeg har nogen skepsis over for de administrative konsekvenser, det kontrollerbare i det og det, det trækker med sig i hele apparaturet. Vi må jo nødvendigvis ud fra ønsket om at holde de offentlige udgifter i ave også tage administrationsbesværet med i betragtning. Det er naturligvis rigtigt, når det er anført i bemærkningerne til forslaget, at vi i forvejen i vor skattelovgivning har regler for skattenedslag for renteindtægter, men beregningen af nettorenteindtægten forekommer mig at blive betydelig mere kompliceret, når man bevæger sig ud til en bred kreds af befolkningen, hvad der jo ikke er gældende for de bestemmelser, vi arbejder med nu.

Lad mig bare pege på et enkelt forhold, det, at i ægteskaber beskattes renteindtægterne alene hos manden under den gældende lov, også selv om hustruen i øvrigt er selvstændigt beskattet. Ved beregningen skal